

so norest üks hea peis ollid, tulle minno kasa, ma tahhan sind aitada, et sa omma lapsi wöid toita ja fatta; mul on ni paljo jööndu ful ja ma ei ella sit mitte saugel ärra. Siis sai naesel ja lastel hea meel, ja saatid Willemi saasaga minnemo. Nemmad lässid ülle mäggdede ja orgudest läbbi; said ühhe sure metsa te peale, siis willistas Juhhan nenda kõvwaste et mets kõllas. Metsast tüssid välja temma seltsimehhed ja viisid neid omma fortterisse. Nüüd näggi Willem missugguse sõbra majase ta olli sanud ja ehmatas ärra, kui ta näggi neid rööwomite kopaid ja warrandusse, mis seal kokkotodud olli. Kohfund süddamega hüab ta: Oh Jummal, kus ma nüüd ellen? Siis ütles Juhhan: Ärra sa ohka egga omma Jummalat sün nimmeta! Vata, meie lähheme keik öhtu välja; sinna jä seia; sinna ei tohhi healt tehha kellegi wasto, muud, kui ösel willistakse, siis willista wasto; aga kui sinna sit ärralähbed, siis tulleme meie ja pölletame sind ja surno naese ja lapsed seige maioga ärra. — Nemmad lässid öhto keik ärra ja Willem jää üksi sure murre sisse. Ösel ta kuleb langet willistamist ja temma willistab

wasto; siis tulleb se rööwomite selts sure marra ja framiga, ja nüüd vannakse ühhe kotti toito täis, ridid ja rahha, ja antakse Willemile. Temma ohkab ja ei tahha wasto wötta, sest et se üllekohtune ašsi olli. Jaan ütleb: Willem, wötta ja wi se omma naese ja lastele; aga sa ei pea üht sanna sest räkima, mis sa oled näinud ja kuulnud, sest kui sa sedda ilmutad, siis tea, et sulle ello meie polest ei jäeta. Willem viis selle warrandusse foio, prufis sedda ohkamissega ärra, ja ei tohitud omma naese eggia lastele räkida, kuid a se olli sadub. — Aga kuulge, kuid a se pääraast läks. Need rööwlid ollid sel ösel ühhe riska möldre aidad rišunud; se mölder on linna läinud, ja on ühhe tuttavaga ühhes trahteris juttu ajanud ommost kahjust. Kui nemmad jutto ajosid, siis näab mölder ühhe uhke safsa teiste hulka, ja tunnistab, et selle safsa selgas temma kuub on, mis temma aidast ärrawarrastud; ja ütleb salloja sõbrale: Mis sa arvad? Se on minno kuub, mis temma selgas on. Söbber ütleb: Ei tea — sedda meest näisse wahhest sün liinas ühfeste kaiwad, aga üfeli ei tea, mis ošjamees